

РЕШЕНИЕ

№ 355

гр. София, 19.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 22.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **5443** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК, във връзка с чл. 92, ал. 14, вр., ал. 13 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР).

Образувано е по жалба на С. В. Т., ЕГН: [ЕГН], срещу решение № РСР20-УГ01-2750/2/ от 22.05.2020 г. на кмета на Район „С.“ – СО, за регистрация на постоянен и настоящ адрес: [населено място], [улица], ет. 1.

Навеждат се оплаквания, че заповедта е неправилна и незаконосъобразна, постановена при нарушение на материалния и на процесуалния закон. Сочат се доводи за наличие на предпоставките по чл. 39 от ЗГР. Иска оспореният акт да бъде отменен. Претендира направените по делото разноски. В с.з. не се представлява.

Ответникът по жалбата - кмета на Район „С.“ – СО, в писмен отговор, подаден от проц. представител – юриск. П. Н., счита жалбата за неоснователна. В съдебно заседание не се представлява. Иска актът да бъде потвърден. Претендира сторените деловодни разноски за юриск. възнаграждение.

След като обсъди оплакванията в жалбата, доказателствата по делото, становищата на страните и при направената проверка за законосъобразност на актовете съобразно чл. 168, ал. 1 АПК, административният съд намира следното:

С жалбата се атакува индивидуален административен акт, с който се засягат права и законни интереси на жалбоподателя и за който законът изрично предвижда съдебен контрол. Спазен е преклузивният 14-дневен срок по чл. 149 АПК.

Производството пред адм. орган е започнало с подаване на адресна карта от С. В. Т. за промяна на настоящ адрес с вх. № Към РСР20-УГ01- 2750-[1]/14.05.2020 г. и

заявление за промяна на постоянен адрес с вх. № РСР20- УГ01-2750/14.05.2020 г. са представени: копие от договор за наем на недвижим имот от 15.05.2020 г., сключен между [фирма] и С. Т., както и копие от декларация по чл. 92, ал. 3 ЗГР от С. Т., нотариално заверена на 05.05.2020 г., с рег. № 1392, от М. Е., нотариус, с район на действие Софийски районен съд, вписана под № 627 в регистъра на Нотариалната камара.

Същото е по реда на Глава пета, Раздел I от АПК, във връзка с Глава четвърта, Раздел I и Раздел II от ЗГР и е образувано на основание чл. 24, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 98, ал. 1 ЗГР и чл. 99, ал. 2 ЗГР, въз основа на заявление за постоянен адрес с вх.№ РСР20-УГ01-2750/14.05.2020 г. и адресна карта с вх. № Към РСР20-УГ01-2750-[1]/14.05.2020 г. от С. Т..

Към административната преписка са приложени: разпечатка от електронния личен регистрационен картон на С. Т., 3 броя справки от Интегрираната информационна система за кадастър и имотен регистър (И.) и справка - извлечение от Търговския регистър.

Със заявление, вх. № РСР20-УГ01-2750/14.05.2020 г. и адресна карта с вх.№ Към РСР20-УГ01-2750-[1]/14.05.2020 г. С. Т., заявява постоянен и настоящ адрес: [населено място], район „С.“, [улица], ет. 1 /партер/ вместо досегашния си: [населено място],[жк], вх. Б, ет. 2, ап. 29.

От представения по преписката договор за наем от 15.05.2020 г. е видно, че [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „С.“, [улица], представлявано от управителя С. Т., е предоставило на заявителя за временно и възмездно ползване недвижим имот, представляващ самостоятелен обект в сграда, с идентификатор 68134.513.134.1.117 съгласно кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], одобрени със Заповед № РД-18-53/23.11.2011г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия картография и кадастър, находящ се в [населено място], [улица], ет. 1.

Според 3 броя справки от кадастралната карта и имотния регистър се установява, че на основание договор за покупко - продажба С. Т. е придобил в собственост нежилищен имот, представляващ самостоятелен обект в сграда - магазин № 5, с идентификатор 68134.513.134.1.117 по КККР на [населено място], с площ: 19,040 кв.м, находящ се в [населено място], [улица], ет. 1 /партер/, заедно със складовото помещение в сутерена на сградата.

При извършена служебна справка от адм. орган се установява, че административен адрес: [населено място], [улица], посочен в заявление с вх. № РСР20-УГ01-2750/14.05.2020 г. и адресна карта с вх. № Към РСР20-УГ01-2750-[1]/14.05.2020 г., не се съдържа в Националния класификатор на постоянните и настоящите адреси на Република България.

По тези причини адм. орган приема, че процесният недвижим имот представлява търговски обект и няма за предназначение задоволяването на жилищни нужди, поради което е издаден и процесният отказ за извършване на адресна грегистрация.

По изложената фактическа обстановка спор по делото не съществува.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът приема следното:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на оспорване в настоящото производство е индивидуален административен акт, издаден от компетентен по място, материя и степен орган - кмета на Район „С.“ –

СО, в предписаната от чл. 59, ал. 2 от АПК писмена форма, съдържащ фактически и правни основания за издаването му. Спазена е и процедурата по чл. 92, ал. 1 от ЗГР.

В случая, актът е издаден при спазване на изискването за издаването на заповедта за отказ за извършване на адресна регистрация от посочения в закона административен орган - кмет на район при СО.

По смисъла на чл. 89, ал. 1 от ЗГР адресът е еднозначно описание на мястото, където лицето живее или където получава кореспонденцията си, а постоянен е адресът, където лицето избира да бъде вписано в регистъра на населението - чл. 93, ал. 1 от ЗГР, като постоянният адрес на гражданите е адрес за кореспонденция с органите на държавната власт и органите на местното самоуправление - чл. 93, ал. 5 от ЗГР. Жалбоподателят е заявил за постоянен и настоящ адрес имот, който е: [населено място], [улица], посочен в заявление с вх.№ РСР20-УГ01- 2750/14.05.2020 г. и адресна карта с вх. № Към РСР20-УГ01-2750-[1]/14.05.2020 г. и, който не се съдържа в Националния класификатор на постоянните и настоящите адреси на Република България. Същият представлява нежилищен имот, представляващ самостоятелен обект в сграда - магазин № 5, с идентификатор 68134.513.134.1.117 по КККР на [населено място], с площ: 19,040 кв.м, находящ се в [населено място], [улица], ет. 1 /партер/, заедно със складовото помещение в сутерена на сградата.

Кметът на общината определя адреси за включване в Националния класификатор на настоящите и постоянните адреси само когато в тях има жилищна сграда, общежитие, хотел, мотел, почивен дом или друго място за подслон и същите са годни за обитаване, на основание чл. 140, ал. 4 Наредба № РД-02-20-9/21.05.2012 г.

За да се извърши адресна регистрация на адрес в страната заявителите представят един от документите по чл. 92, ал. 2 ЗГР, както и писмено съгласие на собственик, когато заявителят не е собственик, чрез декларация по образец, подадена лично или с нотариална заверка на подписа.

По делото се установява по безспорен начин, че на посочения от жалбоподателя за постоянен и настоящ адрес: [населено място], [улица], е регистриран нежилищен имот – магазин, който не се съдържа в Националния класификатор на постоянните и настоящите адреси на Република България, понеже не е включен в същия от кмета на района. Съгласно чл. 89, ал. 5 от ЗГР кметът на общината определя адресите на територията на общината, на които може да се извършва адресна регистрация. Посоченият от жалбоподателя адрес не е включен в този списък, като този факт не се оспорва по делото и не се обори от жалбоподателя с допустими доказателствени средства.

Съгласно чл. 92, ал. 2, т. 2 от ЗГР, за извършване на адресна регистрация, се представят от лицата документи за ползване на имота за жилищни нужди. Такъв документ не е представен от жалбоподателя нито в адм. производство, нито в настоящото съдебно производство.

В случая не е налице правно основание за регистрация на жалбоподателя на посочения за постоянен и настоящ адрес, предвид липсата на изпълнение на изискванията на чл. 92, ал. 2, т. 2, във вр. с чл. 89, ал. 5 от ЗГР.

Не се споделя възржанието в жалбата, относно поставянето на жалбоподателя в нарушение на изисквания на чл. 32, ал. 1, т. 5 от ЗБЛД, понеже същото е ирелевантно по отношение на спора. За същия е налице възможност за посочване на друг адрес на имот, който се ползва за жилищни нужди.

Предвид гореизложените обстоятелства, съдът намира, че оспореното решение е

законосъобразно, издадено в съответствие с материалния и процесуалния закон.

С оглед своевременно направеното искане от страна на проц. представител на ответник и предвид изхода на спора, на същия, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК следва да се присъдят разноски за юриск. вознаграждение в размер на 100 лева.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК и чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът
РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на С. В. Т., ЕГН: [ЕГН], срещу решение № РСР20-УГ01-2750/2/ от 22.05.2020 г. на кмета на Район „С.“ – СО, за регистрация на постоянен и настоящ адрес: [населено място], [улица], ет. 1.

ОСЪЖДА С. В. Т., ЕГН: [ЕГН], да заплати на Столична община сума в размер на 100 /сто/ лева, разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: